

19 522

Regelen inzake beroepen op het gebied van de individuele gezondheidszorg (Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg)

NADER VOORLOPIG VERSLAG VAN DE VASTE COMMISSIE VOOR WELZIJN EN VOLKSGEZONDHEID¹

Vastgesteld 27 april 1993

Na kennisneming van de memorie van antwoord restten in de commissie nog de volgende vragen en opmerkingen.

Algemeen

De leden van de fracties van **D66** en **VVD** merkten op dat het duidelijk de bedoeling van de staatssecretaris en Tweede Kamer is om de titel orthopedagoog onder de werking van artikel 3 te brengen. Hierbij is gekozen voor een systeem waarbij twee PDO-opleidingen, klinisch psycholoog en orthopedagoog, tot één titel leiden: klinisch psycholoog (zie 91-92; 19 522, nr. 20, p. 26).

In de uitwerking zouden, aldus deze leden, problemen kunnen rijzen omdat ook de titel psychotherapeut naar de BIG-status dingt. In dit verband stelden zij een aantal vragen.

Is het volgens de staatssecretaris mogelijk om tegelijkertijd in twee registers i.c. het register «klinisch psycholoog» en het register «psychotherapeut» ingeschreven te worden?

Zo ja, heeft de staatssecretaris zich gerealiseerd wat de juridische consequenties kunnen zijn wanneer deze in twee registers kan worden opgenomen?

Is het mogelijk dat één ongedeelde en geïntegreerde vierjarige PDO-opleiding kan leiden tot opname in twee registers?

Is het mogelijk dat naast het ongedeelde en geïntegreerde traject een ander op één titel toegespitst PDO-traject gecreëerd wordt?

De leden van de fracties van **CDA** en **PvdA** sloten zich bij deze vragen aan.

Periodieke registratie

Vervolgens gingen de leden van de fractie van **D66** in op de periodieke registratie.

Volgens artikel 8 wordt de inschrijving in een aangewezen register doorgehaald indien een aangegeven periode is verstreken. De leden hier

¹ Samenstelling: Boorsma (CDA), Eversdijk (CDA), Michiels van Kessenich-Hoogendam (CDA), mw. Ermen (PvdA), (voorzitter), mw. M. A. van der Meer (PvdA), Soetenhorst-de Savornin Lohman (D66), Wessel-Tuinstra (D66), Heijmans (VVD), Van Leeuwen-Schut (VVD), mw. Van Wijngaarden, (GroenLinks), Holdijk (SGP), Schuurman (RPF) en Veling (GPV).

* Herdruk in verband met aanpassen van de tekst in de eerste alinea.

aan het woord vroegen of deze bepaling niet discriminerend uit zal pakken voor vrouwen. Immers zij verdwijnen vaak na een aantal jaren aansluitend bij hun opleiding gewerkt te hebben, tijdelijk uit het arbeidsproces om later, veelal na tien à vijftien jaren, her in te treden.

Zij kunnen dan alleen opnieuw worden geregistreerd na bijscholing, hetgeen de nodige kosten met zich meebrengt.

Bij mannen komt tijdelijk uitreden veel minder voor zoals uit gegevens van het CBS blijkt. Deze leden vroegen hoe deze bepaling van artikel 8 zich verdraagt met het onlangs door de Tweede Kamer aangenomen wetsvoorstel Gelijke Behandeling (Kamerstuk 20 890). Hierin wordt immers het maken van onderscheid hetzij onmiddellijk hetzij middellijk verboden.

Is hier nu juist niet sprake van middellijke discriminatie? Volgens de memorie van toelichting bij dit laatstgenoemde wetsvoorstel is hiervan sprake als verwezen wordt naar een bepaalde hoedanigheid die op zichzelf niets te maken heeft met het geslacht, maar die in de praktijk in het bijzonder personen van een bepaald geslacht blijkt te treffen.

Het komt de leden van de fractie van D66 voor dat de overheid in dergelijke gevallen wel degelijk aansprakelijk kan worden gesteld voor de kosten van bijscholing voor diegenen die door artikel 8 «middellijk» gediscrimineerd worden. Kan op het hierboven gestelde nader worden ingegaan?

De leden van de fractie van de **PvdA** sloten zich hierbij aan.

Tuchtrecht

De leden van de **CDA**-fractie verwezen naar de brief van 20 januari 1993, gericht aan de Eerste Kamer, waarin de voorzitters van het Centraal Medisch Tuchtcollege en van de vijf medische tuchtcolleges in eerste aanleg hun ernstige bezorgdheid hebben geuit over enkele bepalingen over de tuchtrechtspraak in het onderhavige voorstel.¹

Deze leden wilden in dit verslag op twee van de aan de orde gestelde punten ingaan.

In de artikelen 55, eerste lid en 56, eerste lid wordt het aantal juristen in de colleges uitgebreid en het aantal leden-beroepsgenoten vermindert, vergeleken met de huidige regeling van de tuchtrechtspraak. Op welke gronden is hiertoe besloten? Is over deze verandering overleg geweest met de medische tuchtrechters?

In artikel 66, zevende lid wordt degenen die het vooronderzoek in een zaak heeft verricht, uitgesloten van de behandeling van die zaak op de terechtzitting. Waarom is voor dit systeem gekozen? Is hier wel voldoende onderkend dat tuchtrechtspraak geen strafrechtspraak is, doch veeleer tot het civiele recht behoort? Dit laatste blijkt o.m. uit het feit dat het hoger beroep bij de gerechtshoven behandeld wordt door een civiele kamer.

De leden van de fractie van **D66** erkennen dat het tuchtrecht door inwerkingtreding van de Wet BIG ingrijpend zal worden veranderd. Zij onderschreven de memorie van antwoord waarin staat dat het wetsvoorstel inzake klachtbehandeling een andere doelstelling dient. Echter de twijfel van deze leden over de kwaliteitsverbetering van het medisch tuchtrecht, juist ten aanzien van de positie van de klager, is toch niet weggenomen. Zij wilden hun twijfel illustreren aan de hand van een artikel van Mr. J.M. Beer in *Rechtshulp* 1992, nr. 11, blz. 39, waarin onder de titel «Wetsvoorstel BIG verzuimt de kwaliteit van het medisch tuchtrecht te verbeteren» op drie punten nader wordt ingegaan t.w.:

¹ Deze brief is ter kennis gebracht van de staatssecretaris van WVC en op het Centraal Informatiepunt ter inzage gelegd onder griffienummer 109911.

– afschaffing van de mogelijkheid tot vergoeding van kosten die door partijen zijn gemaakt;

- introductie van het principe van openbaarheid van behandeling;
- handhaving van de beperkte beroepsmogelijkheid van de klager.

Zonder te pretenderen geheel achter de strekking van genoemd artikel te staan, hadden de leden van de fractie van D66 toch wel enig begrip voor de hier genoemde bezwaren en vroegen zij in dit nader voorlopig verslag het oordeel van de regering over de genoemde punten.

De voorzitter van de commissie,
mevrouw Ermen

De griffier van de commissie,
Hordijk